

N:o 121.

Af Herr F. A. Forssbeck: Angående förändrade bestämmelser rörande restitution af erlagd bränvinsafgift m. m.

Vid sistlidne lagtima riksdag beviljades bränvinstillverkningen en mängd lättnader, hvarigenom denna industrigren bör kunna gå en bättre framtid till mötes, men då en genom dessa lättnader otvifvelaktigt uppkommande ökad produktion sannolikt icke kan inom landet afsättas, blir nödigt att på ett bättre och ändamålsenligare sätt ordna drawbackslagstiftningen, så att spritexport underlättas och möjliggöres. Närvarande drawbackslagstiftning föreskrifver, att exportör, för att erhålla drawback, skall förete intyg att varan lossats på den utländska destinationsorten, hvilket intyg bör innefatta uppgift öfver kärkens antal, nummer och märke, *äfvensom förklaring att tullförseglingen å kärlen vid lossningstillfället varit orubbad*. Dessa stadganden gälla dock icke vid bränvinsutförsel till Norge, eller vid utförsel af bränvin, som blitvit tillsatt med socker. Den obetydliga spritexport, som hittills varit möjlig, har till följd af dessa stadganden varit förenad med många obehag, enär det varit rent omöjligt att förmå hvarken svensk konsul eller annan myndighet på utländska destinationsorten att intyga det tullsigillen varit orubbade, och då myndigheterna, till följd af bevisens ofullständighet, vägrat utbetala någon drawback, har sådan först erhållits, efter att Regeringen i ämnet fattat beslut.

Efter mitt förmenande tjena dessa minutiösa stadganden endast till att hämma all export, och jag går till och med så långt, att de snarare skulle kunna befrämja underslef än motsatsen, ty om en exportör härifrån afstade ett parti sprit, vederbörligen med tullsigiller försedt å hvarje fat, skulle lätteligen ett hål kunna borrar i fatet, hvarigenom spriten aftappades och fatet fylldes med vatten, och kunde man ju å dessa med vatten fyllda fat ovilkorligen erhålla intyg, att så och så många fat med bestämda nummer, märke, samt orubbad tullförsegling blifvit lossade, då intyget ej behöfver innehålla, att det skall vara sprit som lossats. Om således något intyg vore behöfligt för t. ex. smärre partier som afgå till grannländerna, borde

det innehålla, att de aflastade faten med sina uppgifna märken och nummer blifvit lossade, samt innehållande sprit, hvilket vid hvarje destinationsort alltid undersökes, och då finge den svenska staten full visshet om, att den aflastade spriten blifvit å utländska destinationsorten upplossad. Men hvartill tjena alla dessa försigtighetsmått och hvarföre skola dylika svårigheter påläggas en inhemska vara, då det är tillåtet att från tullnederlag reexportera t. ex. arrac, cognac och rom, utan att man behöfver bevisa att varan lossats på den utländska destinationsorten. Tullen för dessa spritvaror är 1 R:dr 30 öre pr kanna 50 proc., och det skulle således vara långt mera lönande att angifva sådana varor för reexport och återinsmuggla dem, än att exportera bränvin och åter insmuggla det för att vinna skatten, 80 öre per kanna 50 proc. Då staten således utan några bevis medgifver transporterande af utländsk spirituosa, utan att man någonsin ens hört omtalas att underslef egt rum, så kan med lika mycket skäl bränvin få exporteras och skatten återfås, utan att exportören anskaffar bevis, hvilka icke kunna erhållas förrän varan framkommit till destinationsorten, och hvarigenom bränvinsexportör drabbas af en ansenlig ränteförlust, på samma gång som långt större kapitalstyrka behöfves, och bränvinsexporten omöjliggöres för andra än kapitalstarka personer eller bolag, till men för en lifligare export. Ett annat stadgande i författningen synes mig vara ännu orimligare, nemligen att man icke åtnjuter drawback vid export till Norge, samt att bränvinssändning landvägen till Norge är förbjuden. Norge inporterar icke obetydligt med sprit årligen från Tyskland, och det ligger väl då nära till hands, att det vore både lättare och naturligare, att Sverige försåg Norge med dess behof af bränvin och sprit, men sådant är ju rent af omöjligt, om man icke återfår den i Sverige erlagda skatten, såväl vid ditförsel sjöledes som landvägen, åtminstone när varan går med jernväg, och jag kan icke tänka mig, att mellanrikslagstiftningen kan hafva med den saken att skaffa, då det väl är en uteslutande svensk fråga, att svenska staten restituerar bränvinsskatten äfven vid export till Norge. Föreskriften i drawbacksförfattningen, att bränvin försatt med socker icke skall åtnjuta skatte-restitution, synes mig äfven vara obillig, ty skatt är ju äfven för det distillerade bränvinet erlagd, och då tullen har instrument för att utröna alkoholmängden i utländsk spirituosa, som är försatt med socker, kan sådant lika lätt ske med det svenska sockersatta bränvinet, och om drawback därför beviljades, skulle kanske icke så obetydligt deraf kunna utföras, men utan skattens återfående blir varan för dyr, hvilket blifvit konstateradt förlidet år, då export af sådan vara skedde till Frankrike.

Vid export af punsch föreskrifver författningen, att en bestämd drawback erhålles per butelj, då minst 100 buteljer exporteras, men deremot lemnas ingen drawback vid export af punsch på fat, äfven om quantum är betydligt större. Långt större afsättning å artikeln punsch skulle kunna vinnas i utlandet, om drawback beviljades äfven vid export på fat, och det bör vara svenska staten likgiltigt, om varan exporteras på glasbuteljer eller träfat, och således bör, enligt min förmening, den nuvarande drawbacken bestämmas per butelj samt fyra gånger detta belopp per

kanna, då export sker på fat. Om utländsk spirituosa, såsom arrac, cognac och rom och alla slags viner här förtullas, så kunna de sedermera icke återutföras mot erhållande af drawback af den erlagda tullen, hvilket till stor del förhindrar afsättning till Finland och andra närliggande länder. Då svenska staten dock medgifvit restitution af erlagd tull för åtskilliga artiklar, såsom raffineradt socker, tobak, bomulls- och linneväfnader vid export till utlandet, så har som princip sådan tullrestitution ansetts böra medgifvas, och då tyckes mig konsekvensen fordra, att äfven tullrestitution beviljas för arrac, cognac, rom och alla slags utländska viner, som blifvit förtullade, men af en eller annan orsak önskas få reexporterade, hvarpå staten icke kan hafva någon förlust, men handeln dermed möjligen vinna afsättningsorter i grannländerna, om smärre partier kunna säljas. Häremot torde möjligen invändas, att de en gång förtullade utländska spritdryckerna skulle efter förtullningen lätt kunna hafva blifvit försatta med svensk sprit och vatten, hvarför staten icke erhållit 130 öre i tull utan blott 80 öre i bränvinsskatt, men detta skulle kunna afhjelpas dermed, att staten endast beviljade den gällande bränvinsskatten 80 öre, för alla de kannor 50 proc. alkohol, som exporterades i arrac, cognac, rom och viner, hvarpå staten omöjligen kunde förlora, enär alltid en större del bestod af utländsk alkohol, som betalt 130 öre pr kanna 50 proc. i tull. I utlandet, såsom t. ex. i Köpenhamn, finnes ett frilager, hvarest en importör kan tillsätta hvad han önskar, och sedan reexportera alltsammans, men då en sådan fördel icke medgifves i svensk lag, så bör det vara åtminstone tillåtet att återfå den svenska bränvinsskatten vid export af förtullad utländsk spirituosa och viner. Inom Sverige tillverkas numera af svensk sprit ej obetydligt med cognac och rom samt äfven svenska viner, men sådana varor kunna icke exporteras, emedan staten ej lemna skatterestitution, och det är till följd deraf som lybeckerhusen kunna nästan uteslutande beherrska afsättningen i Finland, fastän Sverige ligger mycket närmare, och har bättre kommunikationer med detta land. Att i alla former kunna afsätta vårt bränvin till utlandet, är det mål man eftersträfvat med drawbackslagstiftningen, men skall det vinnas, måste stegen också tagas fullt ut.

I mina motioner vid föregående riksdagar har jag framhållit nödvändigheten deraf, att bränvinsexportörer återfå hvad som bortgår vid distillation och förädling af exportsprit, i likhet med hvad som andra länder bevilja sina spritexportörer, och jag kan icke underlåta att äfven nu återkomma med ett sådant yrkande, hvarförutan det torde vara omöjligt för den svenska spritexportören att konkurrera med andra länders exportörer, och då man vid i Tyskland anställda mångåriga iakttagelser funnit schwindungen från bränvinets tillverkning till dess export i fin sprit lemuat i medeltal en schwindung eller bortdunstningsförlust af 8,273 proc. synes mig att det vore billigt, om man beviljade 5 proc. i schwindung vid export af sprit; och som sannolikt lika lång tid åtgår, innan större export kan ske, vore detta en obetydlig eftergift af staten åt en näring, som dock i så rikt mått bidrager till statsinkomsterna, och som behöfver att vara någorlunda likställd med andra länder, om större

större export skall möjliggöras, och en stor spritexport med en alltjemt tilltagande ladugårdsskötsel skulle kraftigare än något annat bidra till jordbrukets höjande.

På grund af de motiver jag häri antydt, vågar jag vördsamt föreslå:

- att restitution af erlagd bränvinskatt genast af föreskrifna myndigheter skall till exportör utbetalas, då han företer tullkammarens bevis öfver att den aflastade varan vederbörligen afgått;
- att restitution af erlagd bränvinskatt beviljas äfven vid export till Norge, såväl sjöledes som då varan sändes med jernväg, i sednare fallet med de kontroller som anses behöfliga.
- att restitution af erlagd bränvinskatt äfven beviljas för bränvin försatt med socker, hvilket till sin alkoholhalt undersökes på samma sätt som nu är föreskrifvet vid import af utländsk spirituosa, som är försatt med socker;
- att vid export af punsch den nuvarande drawbacken beviljas per butelj men fyrdubbelt så stort belopp per kanna, då exporten sker på för året krönta kärl;
- att restitution beviljas vid återexport af arrac, cognac, rom och viner, hvarföre tull blifvit erlagd, antingen till samma belopp som de dessa varor åsatta tullar, med afdrag dock af en skälig ersättning till tullverket för dess besvär med varans förtullande, tullbeloppets emottagande och återutbetalning, eller också att staten restituerar 80 öre per kanna för all alkohol som exporteras, vare sig i form af utländsk förtullad arrac, cognac och rom och alla slags viner, eller sådana varor tillverkade inom landet; skolande alkoholhalten bestämmas på samma sätt som nu sker vid import af utländsk spirituosa.
- att vid export af bränvin exportören lemnas fem procents godtgörelse såsom ersättning för den skatt han erlagt, men som icke återfås såsom varande bortdunstad, innan varan hinner exporteras, skolande dock detta afdrag endast tillkomma rectificerad sprit om minst 95 procents styrka.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Fr. Aug. Forsbeck.